

მტერს და ხუთ თვეს კიდევ ებრძო-
ლეს.

იმის შემდეგ ბამბეტა საპოლი-
ტიკო ასარეზზე წამოდგა და აქაც ის
გამჭრი ხობა და ენერგია აღმოჩინა,
რაც ამჟამინ და იმის დროს. იმის
თაოსნობა და გამჭრიახობას მიეწე-
რება, თუ დღეს საფრანგეთში თავის-
უფლება და რესპუბლიკა არის დამყა-
რებული; იმის მხნეობასა და შორს-
მჭვრეტელობას უნდა უმაღლოდეს
საფრანგეთის ხალხი, თუ ვერც ერთმა
აღრინდელ მეთევების მთაბრძოლაში
დღემდინ ვერ ჩაიგდო ხელში სა-
ფრანგეთის ტახტი; იმის ენერგიას
უნდა მივაწეროთ, თუ საფრანგეთის
ხალხში რესპუბლიკის სიყვარული და
თანაგრძობა აღიძრა.

თვით ბამბეტას მტრებიც კი აღიარებენ
ყველა ამას და ამიტომაც ყვე-
ლაზე უფრო ის სძულდათ, ყველაზე
უფრო იმის ემინოდათ.

ახლა, როდესაც ის აღარ არის,
როდესაც ეს რესპუბლიკისა და თავის-
უფლების უძლიერესი სვეტი ძირს და-
ვარდა, ახლავე წამოჰყვეს თავი ტახ-
ტის მამებრებმა; ტელეგრაფით გაი-
გზავნათ პრინციის შერამ ნაპოლეონის
მანიჭესტის ამბავს. ბამბეტას სი-
ცოცხლეში ეს ბატონი ამას ვერ
გაბედავდა; ეს დარაჯი საფრანგეთის
ერის თავისუფლებით ამ გვარ ხალხს
თავის მოხრხებულ მოქმედებითა და
ენერგიით მხნეობას უკარგავდა და
ამ გვარ სურვილებს გულშივე უკლავ-
და.

ბამბეტა იყო საუკეთესო მამუ-
ლის-შეილი ახლანდელ საფრანგეთის-
სა; ეს სახელი დაუსაკუთრეს ახლა

იმას უკვე, სახელი დიდებულ პატრიო-
ტისა.

და, აი, ანით აიხსნება ის დიდება
და პატივი, რომელიც მიცვალბულს
უძღენეს. ბედნიერია მამულის-შეილი,
რომელსაც ამისთანა დამუასებლები
ჰყავს; მაგრამ კიდევ უფრო ბედნიე-
რია ის ერი, რომელსაც ამისთანა
მამულის-შეილი — გზის მანათობელი
გარსკვლავი აღმოუჩნდება ხოლმე.

დღიური

დღეს პარწრუნის თეატრში დანი-
შნულია სარდუს დრამის „სამშობ-
ლეს“ წარმოდგენა. „სამშობლეს“
თუმცა რამდენიმეჯერვე წარმოდგენი-
ლა ჩვენი დრამატიული დასისაგან,
მაგრამ ხალხს, ისეთს ხალხს — ქართუ-
ლი წარმოდგენების მოყვარეს, რო-
მელიც კვირა-უქმობით დადის ხოლ-
მე პარწრუნის თეატრში, დღემდის არ
მისცემია შეძლება ენახა ამ მშენი-
ერად გადმოკეთებულის დრამის წარ-
მოდგენა. ამისათვის მადლობის ღირ-
სია ჩვენი დრამ. დასი, რომ „სამშობ-
ლეს“ წარმოდგენის ნახვის დონის-
ძიება მისცა მდებალ ხალხსაც.

მომავალი ოთხშაბათისათვის დასი
ამზადებს ჩვენი პოეტის თ. რ. ქრის-
თის პიესას — „ბილიანცი“.

ბილევ ჩვენი დასის შესახებ.

ბაიგეთ, რომ ჩვენი დრამატიული
დასი ამზადებს ახალს ოპერეტას: —
„Рыцарь без страха и упрека“.
იმედი გვექონდა, ჩვენი მოცადინე დასი
მარტო წვეულებას იტყავდა „ბილევ“

ბარებს ახალ-წელიწადს, რომელიც
თავისის მზრით სულს გვართმევს და-
ვიბითა და დარბებით თავის წინა-
პრის სასარგებლოდ.

რამდენი გახლართული საქმე დარ-
ჩა ძველი წლისა ჩვენ შორის, რამ-
დენი საჩივარი, რამდენი მწუხარება,
რამდენი ეგდმოფობა, ურთი-ერთა
შორის უკმაყოფილება და ათასი ქარ-
ცეცხლი! ასეთი ბოროტი ზნისა რომ
არ იყოს ძველი წელიწადი, მეტი ბედ-
ნიერება რადდ გვინდოდა? შევ-ანი
ერთ-ნაირი სახარულით მიეგვებებო-
დით ჩვენ ტკბილ „წელდთავს“, თა-
ვისი გოზინაყებით, ქიშიშ-ლაბლა-
ბოთი, და მაქრული ჩურჩხლებით,
ნულლითა და კიდევ მრავალ სხვა ხი-
ლეულობით. შული დაწყარებული
გვექნებოდა, ძველი ვალები აცდე-
ნილნი იქნებოდნენ თავიდან, კარ-
ვად თუ ავად საჩივარიშო აღარა გვექ-
ნებოდა-რა.

ახლა? — შენი მტერი, ეხლა ჩვენ
ერთმანეთისა გავვიგებოდეს რ მე. მხ-
ლა შენ მე პურსა მსთხოვე, მე კი,
სახარებისა არ იყოს, ქვას ვაწვი; შენ
თევზისათვის სული გცვიფა, მეზობელს
კი გველის წიწილა დაუშვადებია შენ-
თვის. შენ მხიარული ხარ. მე კი
ბოლმისაგან სული ვეღარ მომიბრუ-
ნებია. აქ ერთობა რად იქნება!

„სარე ტკბილად დაგაბროსო“,
მომეგება ქუჩაში კეთილის მყოფი და
გამოაქანა ჩემი პირისაკენ გოზ ნაყის
ნაჭერი.

— ბიჭო, ხელი აიღე, მამა ვიც-
ხონდა, ერთი! რა დროს ტკბილად
დაბერებია, ლამის არი ამ ახალგაზ-

არ დაიღამებდა და ეს იმედი შეგვის-
რულდა.

პეტერბურში ქართველ სტუდენ-
ტებს განუზრახავთო ქართული წარ-
მოდგენის გამართვა. ტფილისიდან და-
ბარეს წარმოსადგენად ჩვენის თანა-
მშრომლის, ა. მოხუბარიძის დრამა
„ნანსინა“.

მუშინ, 7 იანვარს, პრუტოკში გა-
მართული იყო ბალი ტფ. სათავად-
აზნ. სკოლისათვის. მართა შეძლე-
ბულმა ქართველმა ამ ბალზე სათა-
ვად-მზნაურო სკოლას შესწირა
3,500 მანეთი, რომელიც კარგ შექმ-
ნვობად ჩაითვლება ამ გაქირვების
დროს. თვითონ წუხანდელმა ბალმა
ჩვეულებრივ ბრწყინვალეობით და მზა-
რულად ჩაიარა. ამ საღამოს მასპინ-
ძელი, კ-ნა მ. მ. მარბელიანისა, ჩვეუ-
ლებრივ აშენებდა საღამოს და ამზა-
რულებდა სტუმრებს.

ჩვენ შევიტყეთ, რომ ამ ცოტას
ხანში მლადიკავიეიდან და მთიდან
აპირებენ ჩამოსვლას იქ განთქმული
მოღიჯურე და ადგილობრივი თაზა-
შობის მკოდნე ქალნი და კაცნი,
რათა გააცნონ ტფილისის საზოგა-
დობა იქაურს თამ შობას. შექველია,
ჩვენი ქართული დრამატიული დასიც
მიიწვიეს იმათ და ჩვენს სცენ ზედ
ერთხელ მაინცა ენახეთ ჩვენი მგზობ-
ლების ყოველ გერ თამაშს, რომე-
ლიც ისე საესეა გრცოთ და სცოც-
ხლით.

ამ დღეებში მანჯადამ დაბრუ-

დობაშივე, დღესვე ყელი გამოეჭრა!
აქ რა მგვოზინ ყება, როდესაც უკი-
თესი ძმა და მეგობარი, კაცი, პატი-
ოსნებით ყელამდის სცევა, სულთ
ებრძვის, რადგან სათბილოებელი არა
ჰქონდა გაცივდა და იმდენი შეძლე-
ბაც არ მოეპოვებოდა, რომ ექიმი
მოეწვიენამეთქი, ვუთხარი გამწარგ-
ბულმა და გოზინაყი ვადეცუარცნე
მიწახედ.

— მომილოცნია ახალი წელი,
ღმერთო მრავალ ამისთანა ბედნიერ
დღეს შეგასწროსო! — ულოცავს ერთს
სოფლის მასწავლებელს მეზობელი
თავადი და პირ-და-პირ ვადაშლილ
წიგნზედ უწყობ სხვ -და-სხვა ჩურჩხე-
ლა-ლეღის ჩირიბს.

— ძლიან მადლობელი ვახლა-
ვართ, რაზედ იწუხებდით თავსო! —
მუხებია თავიანი მასწავლებელი,
რომელსაც პირველად ჩაგარდნია ხელ-
ში ჩვენი მხრის სწავლა-განათლებლის
მზრუნველის ცრკულიარი წარსული
წლისა, სადაც მრავალ ბრძნულ გან-
კარგულებათან, სამშობლო ენის
მიმდევარი თითქმის პოლიტიკურ
დამნაშავებად არიან აღიარებულნი.
აბა ამისთანა საცოდავ კაცს ახალი
წლისათვისა სცხელა? აცეს ისე დაჰ-
კარგეთა დაეთრები, რომ აღარ იცის,
როგორ გარკვიოს ან თავისი მოგა-
ლეობა, ან ხალხის მოთხოვნილება,
ან საცოდავი ბავშვების სარგებლობა,
არ იცის — ღმერთს ემსახუროს, რთ
ემშაქს, მოვალეობას უსმინოს, თუ
ჩინოვნიკურ სამსახურს, და ამის გამო
იმყოფება ერთ უბედურებასა და ბრძო-
ლაში, — ამისთანა დროს რა ჩურჩხე-

ნებულა ის გამოძიებელი, რო-
მელიც გაგზანელი იყო ჩამდენი
იქ მოსამსახურე პირთაგან, ნადიროზის
დროს ქანდარმის ცემის თაობაზედ.
როგორც ამბობენ, გამოძიებელს
ბევრი უწყსოება აღმოუჩინია იქ.

ჩვენი ნიკიერი პოეტ ილია ბრი-
გოლის-ძე შავკაიძე ამზადებს ახალს
პოემას მთიელთ ლეგენდიდან, რო-
მელის წარმოგზავ ხდება პირვან
წევრზედ, ყინულებით შემოზღუდულს
გამოქვაბულს კლდეში, სადაც მომქ-
მედ პირად არის გამოყვანილი წმიდა
მამა და მცხვარე ქალი.

პრზრუმიდან „მშაქს“ ატყობინე-
ბენ: „დატყვევებული სომხის ყმაწვი-
ლები იტანჯებიან პრზრუმის ციხეებ-
ში. მსმალეთის ჩინოვნიკობა ხარობს,
რომ მიეცათ შემთხვევა გადმოაქო-
თონ სომხების სახლები და ყოველის
ფერი წაიღონ, რაც-კი მოჯახობაში
მოეწონებათ“.

მოსკოვის ტელეგრაფი გვაუწყ-
ებს რომ მოსკოვში 23 დეკემბერს,
პორშის რუსულს დრამატიულს თე-
ატრში სომხებს გაუმართავთ წარმო-
დგენა თავიანთ ენაზედ. წარმოუდგე-
ნიან ბ. სუნდუკიანის 4 მოქმედ-
ბიანი კომედია „სათაბლა“ და ვოდე-
ვილი „ესკვ შენი მასწავლობა“.

თ. მ. ანდრონიკოვის წერილის
გამო.

საკვირველი დროა ჩვენი დრო:
პატიოსან კაცს სწყანს — რატომ ყვე-

ლა-ლეღის ჩირისათვისა სცხელა იმს,
თუ ღმერთი გწამთ!

ან კიდევ, ავტო საბრალო მოხუცი,
რომელსაც ქალა წვერი მიწახედ
დასთრებს, და რომელიც უფრო იმის
ანგარიშს დაუბერებია, თუ როდის ან
რა სახით შეიძლება იმისი სამშობლოს
ბოროტების დამტყვევ, რომელიცა
ჰხედავს, რომ ჩვენი მჭელეებისა არ
იყოს, სამშობლოს გამოთოკავები არ
იეიწყებენ მი-დღეში და ყოველ წი-
თელ პარასკოობით კვირსა ჰკრებენ ამ
ბოროტებს, უფრო ამბარებენ, აფო-
ლადებენ, ჰხედავს ამისთანა უბედუ-
რებას, იწვის, დნება, იხრუტება უცეც-
ხლო ცეცხლით, ყოველ ცისმარც
დღეს, ყოველ წუთს, — აბა ამისთანა
სულიერ კაცს რა ნუგეში უნდა მის-
ცეს ახალმა წელმა, რა იარა უნდა
გაუმთელოს, როდესაც დროთა ბრუნ-
ვა უფრო უდიერად აცოდეილებს და
აწამებს მის სატრფოს?!
რა ეახალწელიწადება დაუძღურე-
ბულ მუშა-კაცს, რომელიც ერთხელ
ღვინტიკებს იყრევენება პატიოსანი
შრომით, რა არის, ერთი ლუკმა პუ-
რი ეშოვან, და რომელიც აუტანელ-
მა ჯაფამ დაჩიქვია, მოიგდო ქვეშ
იქამდის, რომ დღეს ვეღარც კი ამღგა-
რა ზეზედ, ვეღარც კი დაუქვრია
ხელში სამარცხენო მთხოვრის ჯოხი
და ახალ წლის ღლით ვეღარ უსარ-
გებლნია, რომ ღვინისაგან გაგულ-
კეთებულ მეზობელს ლუკმა პური
მოსთხოვოს.

აბა, ამისთანა საცოდავს რა უნდ
მისცეს გოზინაყის ნაჭერმა, მილოც-
ვამ — მრავალ ამ დროს დაესწარო?!
— ამისთანა დროს რა ჩურჩხე-

ტკბილის ლექსებისათვის
ჩემს გულს აღარ სცალიან,
ჩემ ბატონად, პატრონად
წუწუნი ჩარჩნი სდგებიან...

საკვირაო გასლათი

მა ახალი წელიწადიც ჩავატარეთ.
საწყალი ძველი წელიწადი, წელ-
ჩადრეკილი მთელი სამას-სამოც-და-
ხუთი დღის ცოდვებით, გაემგზავრა
უფსკრულში, დაგვანება თავი. ღმერ-
თმა საიქიოს ვანაგენება მისცეს.

მაგრამ ურიგო კი არ იქნება, რომ
იმანაც ჩვენთვის ბედნიერება ინატროს.
რამდენ ადამიანს მოესმებოდა გულ-
ზედ მალამო, რომ საიქიოს გამგზავ-
რებულმა ძველმა წელმა არ გაიყო-
ლოს ჩვენი ჯაფრი თანა და, მომა-
კვდავი არ გვემუქრებოდეს თავისი სა-
შიშარი თვალების ტრილით. ძნელი
ის არის, რომ ასეთ გულკეთილობა-
ზედ წარსულ წლებს ხელები დაბანი-
ლი აქვთ. ისინი არცა ჩემობენ, სწო-
რე გითხრათ, გულ-კეთილობას. წას-
ვლისას იმათი სურვილი მუდამ ცხა-
ლია — მარტო ბრმა თუ ვერ დაინახ ეს
და ყრუ ვერ გაიგებს, თუ რამდენ-
ჯერ ჩაიკრავენ ხოლმე ძველი წლები
გულში ხელსა და ნატრულობენ, რო-
მაო, ღმერთო, დგეცალე ცოტაცა,
რომ გაეძღეთ ხალხის ვაივაგლანით, იმა-
თი მწუხარებითაო. ასეთი ბოროტია
ხოლმე ძველი წელიწადი და ამიტო-
მაც არის, რომ იმისი ვალები გასას-
წორებელი დაგვჩნება. შექილობას

ლანი ჩემებრ კარგნი არ არიანო, მე არა მბაძვენ ყველაფერშიო; უბატონო კაცსაც სწყინს—რატომ ყველანი ჩემებრ კარგნი არ არიანო, მე არა მბაძვენ ყველაფერშიო.

ამ დროების კვალად თ. მიხეილ ანდრონიკოვი აპულოია ფენის ხმას და თქვენი პატრიარქული გაზეთის „დროების“ მე-264-ში თავის აზრით წმინდა წყლით ყველას-მართლს და მტყუანს გაუჩინებლათ ერთ ნაარად ასხურებს—განთავსებთ. ამისათვის ნება მიბოძეთ მოკლე პასუხი ესე ჩემი მიუძღვნა ბ. ლაშოკველ ავტორს „წმინდა წყლით სხურებისას“ თქვენივე გაზეთის საშუალებით, რადგანც ჩემს პიროვნებას ენება პიო-და-პიო.

მარტო „რემონტის“ კობაიძეები და სხვ ფართალ-ფურთალი როდი კმარა ყველას სხურებისათვის; უბრველესად საჭიროა სინდისი, ვეღვთა-ებრივი ლამაზი ყოველს კაცს გულში; მეორედ საჭიროა ნამდვილი საქმის, როგორც შემთხვევის-მესწავლე-ბა და შეგნება; მესამედ იმ პირთ ცნობა სალაპარაკო შემთხვევის გვარად, რომელთაზედაც თქვენ ბ. მ. ანდრონიკოვი, გინებებით ცილის წამება; მეოთხედ სულიერი ცენზურა, რომ უბრალო პირთაც არ ასხუროთ ხოლმე მათ და უნებურად და დაუკითხავად. თქვენ კი არც ერთ ამ მუხლსათვის ყური არ გითხოვებით და ისევე ლაფს, ვისაც მოხვდეს ჩემი არა ბრალიაო.

მაგ. თქვენ იცით ნამდვილი, რამ მაიძულა მჩიილნა ბორხელაშვილისთვის? იცით, თუ არ იცით—ორივე

სეთი გაუტანელი და პიო-შვიი რამ არის ძველი წელიწადი, რომელიც თავის ავკაცობას ბოლოს სტრავებს ახალი წლის სათაურში და ამ ნორჩ არსებას ანდობს მიძივე, საზარელ საქმეებს, რა არის, რომ ესეც შეაჩუროს თავის გზა-კვალსა და ამოიყაროს კაცის ჯავრი. ასეთი ხასიათი სჭირს იმას. ასეთ საქციელს იჩენს ყველგან, სადაც კი მოპოვება აღამიანის ჭკნეკება. ის არა ვის არ დაინდობს. შეხედეს კია სალუკო, თორემ, გაუმადლარი ვაჭრისა არ იყოს, თავის სისხლსა და ხორცსაც კი არ დაინდობს.

ის ისეთი სიმართლეა, რომ დამტკიცებისთვის თავს არც მე შევიტყენ და არც ჩემ მკითხველს გაუჭირებ საქმეს. ამაზე რა დამტკიცება-ლა უნდა? მართლაც, აბა მიხედ-მოხედეთ, თუ რამდენი სისხლის გულა გაიტენ-იმ ურჯულო წელიწადმა, წამოიკიდა ზურგზე და გაკუნტულდა თავის საუკუნო საბრძანებელში! მერე, რა სისხლი! რა ხალხი მოაშორა მხეს, რომ თელა აღარ არის. რამდენი თვალი აატირა, რამდენი გული დაკოდა, რამდენი ნუგეში გამოაცალა კაცს ხელიდან, ჩაჯიბა, და, იმის მაგიერად, მისცა ხელში უილაჯობა, სასო-წარკვეთილება და სხვა ამისთანა მწარე ხილი.

აბა შეხედეთ, რა ხრინკი უგდო მთელ საფრანგეთს და აქედან მთელ განათლებულ კაცობრიობას! რა დაარჩინოდა საცხოვრებლად ძველ წელიწადს, სულ რაღაც ხუთი წუთი. მერე უნდა ადგილი დაეთმო ახალი

შემთხვევაში თქვენი ლოლიკა გმტყუნობთ: თუ იცით, რატომ სწორედ არა სწერთ? თუ სწორედ არ იცით, მაშ რად ამბობთ? ბორხელაშვილის კალა-საბძელი, სახლ-კარი თითქმის 90 საყენზედ საზღვრავს ჩვენს ზვარს. მის რამდენიმე წელიწადია ამ მხრივ ზარალი ეძლევა ჩვენს ზვარს. წანხედზე მოტანება ყოველთვის-შეუძლებელია. ამისთვის რამდენჯერმე გვექონდა ლაპარაკი ბორხელაშვილთან, რომ ჩვენ საკუთარს წილში მოეჭრა ხარჯი, მარგილი და შეეღობა არა თუ ჩვენი ზვარი, არამედ თვისი სახლ-კარ-კალა-საბძელი. ამ ლაპარაკმა ვასტანა წარსული გაზაფხულის პირამდე, როდესაც ყველვის დროს რამდენიმე სული საქონელი შემოსულიყო; მოვატანეთ, მაგრამ ვაპატიეთ; შემდეგ მისში კიდევ შემოსულიყო რამდენიმე სული საქონელი და კიდევ მოვატანეთ. მურჩიეთ ლობის გაკეთება, მაგრამ არა იქნარა. ამ ნაირად იძულებული შევიქმენ მჩიილნა. მინ და როდის დათვალა, რომ „ოცი ვაზი“ იყო წახდენილი?

თ. მ. ანდრ. ამბობს „24-ს იელისს საქმის გადაწყვეტის შემდეგ ვითომ მოსამართლეს ებრძანებინოს სულიერბისათვის აქტის შედგენა.“ მისში წინახედის აქტის შედგენა 24 იელისს შემდეგ განა შეიძლება? ბანა მოსამართლეს ნება აქვს საქმე გადაწყვიტოს და მერე აქტის შედგენა უბრძანოს? მა სადაური ლოლიკაა, თ. მიხეილ? იცით, რომ ჩვენ თხოვნაზედ მამასახლისმა არ იწება აქტის შედგენა მაშინვე? აი, დაწვრილებით რომ

წლისათვის. მაგრამ იფიქრა:—მოდი, ისე წავალ, რომ ჩემი დალი სრულეობით ამოუფხვრელი დარჩეს კაცის გულშიო, ხალხთა ცხოვრებაშიო. მოდი, ისეთ საქმეს ვიხამ, რომ ყველას თავს-ზარი დაეცე და ჩემი მოგონებით ყოველი გული იფუფქებდოეს, თითქო აღუღებელი წყალი დაგესხათ ზედა! იფიქრა თავისი გამხმარი ტყინით, ბევრი იფიქრა და ბოლოს დადგა ისეთ ვარსკვლავზედ, როგორც იყო ლეონ ბაბუტა, მანათობელი, ჯერ ისევ ნორჩი, საფრანგეთის რესპუბლიკისა, მისი სული და დიდება, მისი იმედი გამარჯვებისა შინაგან ცხოვრებაში და ჯავრის ამოყრისა გარეგან მტერთა.

ხუთი მინუტი-ლა ელო წინა, მაგრამ ამ მცირე დროებით ისარგებლა ისე, რომ მთელი წელიწადი არ მიუტოვებდა მუშაობას, რაც მაშინ მიაცენა. ბადაბრუნა ამოტელა ბოძი საფრანგეთისა და დააბოლა ეს ტანჯული, მაგრამ სამაგალითო ხ. ლხი. ლაღუნდა ენა, რომლის ერთი დტოკება სასწაულს ახდენდა მთელ განათლებულ საზოგადოებაზედ; გაჩერდა გული, რომელიც სცემდა ერთად მთელი საფრანგეთის ცხოვრების ძარღვთან და თავის მხრით აძლევდა მოძრაობას, ჰბერავდა სულს ამ ცხოვრებას; გაფრინდა სული, რომელიც უმწაღებდა სვეტას გვირგვინს თავის გულ-გატეხილს სამშობლოს...

სამი ჯურის ხალხი შეგხვდებით საზოგადოდ ცხოვრებაში. მთიი ჯურისან მიდიან მარჯვნივ,

შეგეტყობთ და ცოტა გარჯილიყოთ ყველა ამას კარგად გაიგებდით დგოლობრივ.

შველა, ყველა და ჩემს ექიმობაზე განა ხმა აზოვებდ თ? თქვენ სხვებზედ კარგად იცით, რომ მე ლარინი-დამ დაწყებული მძღლებულამდინ უსასყიდლოდ ვწმობ! რატომ ერთი არაიენ დამისახელეთ, რომ სასყიდლი ამელოს სადმე? ბანა, თქვენ რომ თქვენს „რასტვორს“ დიდ ფასსა სდებთ, გშურთ, რომ მე ჩემს ექიმობას, წამლობას ფასს არა ვსდებ და ყველას უსასყიდლოდ ვწამლობ? თქვენი დისწულების წამლობა მაინც რად დაიფიწყეთ, სხვა რა არა იყვისრა? თუ ესრე არ არის, რატომ ის შემთხვევები კი არ დაასახელეთ, როდესაც ბ. ჩერქეზოვა ჩემი მეტოქენი გაამართლა და მე კი უარი მიყო რამდენჯერმე ჩემ მიერ დაწყებულ საქმეზედ?

რაც შეეხება ბ. ჩერქეზოვის გლეხთამიერ სიმძულვარეს, უკეთესი და უფრო სიმართლეს იქმნებოდა ვეტყვით, რომ ბ. ჩერქეზოვი თავადიშვილებს გძულსთ და გლეხებს კი უყვართ როგორც ნამდვილი კეთილმზრუნველი მოსამართლე. შველა ამას საქმე და დრო დაამტკიცებს, და არა თქვენი მამაცური ავტორობა. სამწუხაროა, კეშმარიტად, რომ ამოდენა კორიკანობას ხელს აწერს „ანდრონიკოვი“, თორემ სხვას ჯანი გაეარდეს.

რაც შეეხება ჩემგანთ უწყებების გზავნით სხვების შეშინებას, ეგვეც თქვენებურად დავისევადნიოთ და ზემორე კორიკანობაში წილი უდევს. ლაპარაკის გაგრძელება თქვენებრი

სადაც ავ-კაცობა, ავაზაკობა, ვერანაობა და სისაძაგლის მეტი არა მოიპოვება-რა.

მეორე ჯურისანი იღებენ ხელში პატრონების ჯვარსა და მიდიან მარცხნივ, სადაც ტანჯვა, დევნა სიმძულილი და გამწარება შეადგენენ კაცის ჯილოს სიმართლისა და კეშმარიტების მსახურისათვის. ამისთანა გზას ადგანან სულნი მაგარნი, შეუბოვარნი, რომელთათვისაც თითქმის არა არსებობს პირადი ბედნიერება, რადგან იგი ქვეშ ამოჭარბებია მთელი საზოგადოების კეთილ-დღეობას. მათი რიცხვი მულამ მცირეა და მათი ძალა და გავლენაც ედარება რიცხვს.

მესამე ჯურა შეიცავს კაცობრიობის უმრავლესობას, რომელიცა დგას ერთ ადგილას და არც მარჯვნივ აპირებს წასვლას, არც მარცხნივ. იმას მხოლოდ უკვირს საქციელი მარჯვენისა და მარცხენისა. თითქმის ერთი თვალთ უყურებს ერთსაც და მეორესაც. მა რადგან ორთავესაგან ეშინიან, რომ არ აუმღვრიონ ღინჯი და ხავს-მოღებული ცხოვრება, ამიტომ ერთსაც თეთრ კბილს უჩვენებს და მეორესაც. ეს ჯურა ყველაზედ საცოდავია. იმას ეძახიან შუათანა ჯურას, რომელიც თითქო შენიც არის და ჩემიც, მაგრამ გულში კი შენც ეჯავრები და მეც. ამიტომ საკვირველი არ არის, რომ ერთი ანდაზისა არ იყოს—როგორიც მოხვალ, სვინაო, ისეთი წახვალ შინაო—ჩვენც იმავე საწყაულით უწყაეთ მას, ე. ი. შენცა გძულს ისა და მეც. მაგრამ ძნელი ის არის, რომ ცხოვრების

პიროვნების შენება იქნებოდა და დრომდე კმარა.

„დრო“ უკეთესი მსაჯულნი სიმართლისა და სიმტყუნისა; მაშ პატარა მოვითმინოთ... ს. მასხურაძე. 20 დეკემბ., ქ. ტფილისი.

კერძო საავადმყოფო

ავადმყოფების მუდამ ღვი მიიღებენ.

ღილით: 9 საათიდან 10 1/2-მდინ ნავასარტიანც—სირურგიულ და ვენეროულ ავადმყოფისა და რულკოესკი-ქაღის, ემაწვილის და შინაგან ავადმყოფი; 10 1/2 საათიდან 12 საათ. შახ-აზიზ—შინაგან ავადმყოფობისთვის. 12 საათიდან 1 საათ. თვალის ავადმყოფი. ლარიონოვი მუდამ დღე კვირასა და ოთხშაბათს გაწდა, და რეიხი ოთხშ. და კვირას.

ს. ლამოს: 5 საათიდან 7-მდინ შუაკოვი—ემწვილების და ყელის ავადმყოფი. სამშაბათობით, ხუთშაბ. და შაბათობით. ნერკების, შისიიურ ავადმყოფი და ელქიტრო-ტრავმისა—პრუთინოვი მუდამ დღე და კონსულტანტად ბაბაივი *) სამშაბათობით და შაბათობით. სასოგადო კონსულტაცია ექიმების საქმე. - შაბათობით საღამოს 7 საათ. 8-მდინ. მულამი კრავატები.

ფასი რჩვეისათვის—50 კაპ. კონსულტაციისა—3 მან. დაწიბებს უფასოდ.

სავადმყოფოში ექ. ნოვოსარტიანცი დგას.

*) ბაზაკვი მიიღებს ავადმყოფებს 8 იანვრიდან.

ბ). იანვარში სავადმყოფოში გაიხსნება წყლით საექიმო განყოფილება ექ. ტელაიჭუსის ხელმძღვანელობით.

ძალა ამ საზიზარ ჯურას უპყრია ხელში, რადგან იგი შეადგენს უმრავლესობას. ამ უმრავლესობის უგუნურობას, გულ-გრალობას, უგრძობელობას, გაუბედაობას შეეჯახა მრავალი გენიოსი, მაგრამ დრეკა ვერსაიდან აქნეინა, ვერ შესძრა ადგილიდან. მხოლოდ თითო-ორიღა ვარსკვლავივით პირი დაიბადებოდა ხოლმე ათასში ერთხელ, რომელიც გააბობდა იმის უგუნურობას, პოულობდა ადგილს მის გაქვავებულ გულში, აღვიძებდა საღათას ძილით მიძინებულ, მიყრუებულ გრძობას, უღვამდა სულს, ძლივედა სიცოცხლის ხალისს, ანთებდა წარმატების ლამპარს და მაშინ უნდა გენახათ ეს უმრავლესობა... უცნაური რამა ხდებოდა იგი—პატრონანი, მართალი, მეომარი სიმართლისთვის, სიკეთისთვის. იმას ველაო იმ გრებდა ვერც ზარბაზანი, ვერც თოფი და ტყვია. ის უნდა მოსწვენოდა თავის საწადელს, რის მოპოების შემდეგ ის უწინდებულად დაწყნარდებოდა, ვიდრე ხელმეორედ არ დაეზადებოდა მას სათაყვანო კერა.

აი სწორედ ასეთი კერა იყო ჯერ ისევ ნორჩი ბაბუტა, რომელმაც ჩაუღდა სული და მისცა სიცოცხლე საფრანგეთის უმრავლესობას, აულორძინა წადილი და გააღვიძა ცხოველი ლტოლივლება წარმატებისადმი.

ძნელია ასეთი ბელადის მოკლება რამში. მა აქაც უნდა ვეძებოთ მიზეზი მთელი საფრანგეთის გულ-წრფელი მწუხარებისა... ს. ჯ. შვილია.

ბვილის საპირფარეო.

ავადმყოფები მიიღებენ დილის წვასათიდან თორმეტ საათამდე.

ორ შაბათს. გარდაღებისა და ლისიცევი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

საქმისათს. მინკეინი—სირურგიული ავადმყოფობისა; ლისიცევი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

ორ შაბათს. ლისიცევი და მინკეინი—სირურგიული ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

სუთ შაბათს. ლისიცევი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

შარასკევის. მინკეინი—სირურგიული ავადმყოფობისა; ლისიცევი, მინკეინი და დანიელ-ბუტოვი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

შაბათს. ლისიცევი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაბის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა.

განცხადებანი

გაიცემა იჯარით ავაზული თელავის მაზრაში ს. შარაშვილი. საივარეო მამულს შეადგენს: სამი დიდი კენახები, სასხვ-სათესი და სამკვარი ადგილები, ტყე და ორ თვალანის წისქვილი. არის აგრეთვე სახლი, მარანი და ყოველი საფასვრო შენობები და მოწყობილობანი.

მსურველს დაწვრილებითი პირობების შეტყობა შეუძლიან ელისაბედ სოლომონის ასულის მარჯანოვისაგან ქ. ტფილისში გოლგოთის პრესტეიტზე მირზაოვის სახლში ფიქტის სტანტიის პირდაპირ № 44. (20-14)

დაიბეჭდა და ისეიდება გ. ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში.

სალაშური

№ 1.

გამოცემის ზ. ჭიჭინაძისაგან.

ფასი 25 კაპ.

ამა 1883 წელს უოველ-დღიური გაზეთი

„დროება“

გამოცემა იმავდროულად და წესით, როგორც საქმის გამომცემი.

რედაქციის იმედი აქვს, რომ ზოგიერთი ხალხი თანამშრომლებისა და სხვა დონისძიების შემწეობით, ამ წლიდან გააუმჯობესოს თავის გაზეთი და ისეთი ცდილობა შემოიღოს ამის გამომცემის რედაქციისა და მისი მკითხველნი კმაყოფილნი დასრუბნენ.

ხელის-მოწერა მიიღება:

თფილისში: „დროების“ რედაქციის კანტონში, კალაგინის პრეს-ბექტზე, თ. ივ. კ. მუხრანის სახლებში, კლუბის ქვემოთ.

ქუთაისში:—ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში, ბუფართან.

ბათუმში:—ლეგ. შტეფელიშვილთან, საკუთარ სახლში.

ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ ადრესით უნდა დააბარონ გაზეთი: Въ Тифлисъ Въ редакцію „Дროება“.

ფასი ხელის-მოწერისა:

ერთი წლით: 9 მან. } სამის თვით 3 ,,
ნახევარის წლით 5 ,, } ერთის თვით 1 ,,

სხვა ვადით ხელის-მოწერა არ შეიძლება. ხელის-მოწერა გაზეთის დასრულებისთანავე უნდა გამოგზავნოს რედაქციაში. ვითხოვთ აგრეთვე, რომ თავის სახელი და გვარი დასტურდეს ადგილი გარეშე დასწერონ.

რედაქციური სერ. მესხი.

გამომცემელი სტ. მელიქიშვილი.

გაოსათხოვარი წარმოება

ბაქარის თაბრაში

გვირას, 9 იანვარს 1883 წ.

სხვათა შორის პირველად

ბაქარი უსხეულად

სოცხალი თაბრა ბაქარისა ჰაერში

სპირიტისმოს გამქვანება

სტოლბის

ბრიალის და რაჰვის საილუმოვა,

რასაც ბეკერი აუხსნის საზოგადოებას, და შემდეგ

ბაქარის გაზრდა ერთი თაბრაში ამოკარავი თვისის თაბრაში.

დასასრულებლად

ამოკარავი ალდინება

სულთა და აჩრდილთა გამოხმობა

დწერილებითი პროგრამა აფიშებით, თეატრი გამთბარი არის.

დასაწყისი 8 საათზედ.

მალაზის გაგზავნისაგან

ტფილისის ქალაქის გამგეობა ამით უცხადებს ბ.ბ. ამომრჩეველებს პირველი ხარისხისა, რომ 3 იანვრის რჩევის გადაწყვეტილებით, შესახებ იმისა, რომ შემოსვენებულის ხარისხის ხმოსანთა ამომრჩევა უკანონო აღიარებულ იქნა საქალაქო საქმეთა პრისუსტისაგან, დადგინდა შემდეგი:

ა) ამომრჩევა ხმოსანთა ტფილისის ქალაქის პირველი ხარისხის ამომრჩეველთაგან მოხდეს ხელ-ახლად 9 იანვარს.

ბ) ამ ამომრჩევაზე მონაწილეობის ძეგლები უფლებს მიეცეს მხოლოდ იმ პირთ, რომლებსაც ჰქონდათ ხმა 7 ნოემბერს გარდა ივანე მისეილის-მის ეორდანოვისა.

გ) უველ 7 ნოემბერს წარმოდგენილი ვეკილობა ჩაითვალოს ნამდვილად თუ თვით მიმდობელნი არ დარღვევენ თავის გამომცხადებით ან ახალი მიმდობილებით.

დ) უკანასკნელი ვადა მიმდობილების წარმოდგენისა დაინიშნოს 8 იანვარს 12 საათზედ დღით.

ე) ამომრჩევა მოხდეს თანხმად იმ წესებისა, რომელიც რჩევამ დაამტკიცა 3 მაისს 1882 წელს.

ამომრჩევა იქნება ქალაქის რჩევის დარბაზში 10 საათზე დღით.

(3-3)

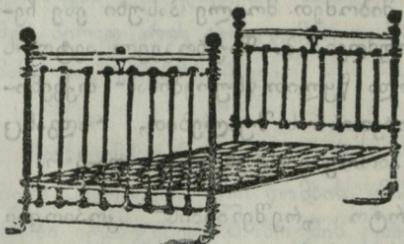
3. შავარდონის გაზეთის საგან-ბოში ბვილისში (ბოლონის პრო-სპექტზე ალ. ქაანდროვის კაბინის საკუთარს პავილიონში).

მიიღება ხელის მოწერა

1883 წლისა

შოველ გვარ შურნალებზედ და გაზეთებზე ადგილობრივ, რუსულ და სამზღვარ ვარებებზედ. (20-20)

ინგლისური რკინის კარგობები

ერთ საწოლისანი 8 მ. და ორ საწოლისანი 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის ბალახით 5-დან-9 მან. ინგლისურს მალაზიაში. იქვე ისეიდება 25% იაფათ სანამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დან-ხანგალი, ვოკსები, ფადოსები, კლიტეები, საფანჯრები, რკინის კადმები, ქალაქი, ნიჩბები, რეკლავები, თოფები, კაცისა და ქალის უნაბრები, ალბომები, კლეინები, ჩაი 1-ლის საჩისისა. (100-1)

საჭირო ნივთები ავდრისგან, თოფისგან და სიფილისგან: მაკეტრაშები (ავდარ ჩაუსწველი წამოსასხამები), კრავები, ცოცხები, ხალიხები, ღვინის ჭურჭაიები, შალის ხუჭები, დრაფი და სხვ.

ინგლისის მალაზიაში, არტრუნის ქარვასლაში. (10-1)

ბაქარა

საკვება ხორაგეულებთან, რომელნიც იყიდებენ თფილისის ბაზრებში, უჭრებში და დარბაზებში 1 იანვრიდან 16 იანვრამდე.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ. მეორის „ —1 გირ. 3 1/2 მესამის „ —1 გირ. —

მეფე ფქვილ. თორნიში გამომცხვარი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ. მეორის „ —1 გირ. 4 კ.

ჭვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 5 კ. მეორის „ —1 გირ. 4 1/2 მესამის „ —1 გირ. 4 კ.

ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის —1 გირ. 10 კ. მეორის „ —1 გირ. 9 კ. სუკი — — —1 გირ. 16 კ. ცხვრის ხორცი —1 გირ. 10 კ.

ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. 10 კ. მეორის „ —1 გირ. 10 კ.